

[Grünbaum.]

skiftet skulle have været klar over, at planen ikke kunne holde — dette på den ene side — og så det faktiske hændelsesforløb efter regeringsskiftet.

Også i redegørelsen af 1. marts spiller dette notat en stor rolle, men på en lidt anden måde. Kendsgerningen — som jo hurtigt blev fastslået — var imidlertid, at det ikke var den tidligere finansminister, men den nuværende finansminister, der havde fået det notat, der, som han selv meddelte offentligheden, skulle indeholde en række stærke betænkeligheder, og en kendsgerning er det jo også, at finansministeren, altså den nuværende, efter at have sat sig ind i dette notat, der omhandler en række lovgivningsspørgsmål, efter at han har drøftet problemerne ved en række møder med de ledende embedsmænd, og efter at han endvidere havde indhentet en udtalelse af 12. februar fra Datacentralen, alligevel fik tilslutning i regeringens eget skatteudvalg gående ud på, at kildeskatten skulle gennemføres til ikrafttræden den 1. januar 1969.

Hvordan kunne finansministeren og regeringen nu forsvare noget sådant, hvis det var rigtigt, hvad finansministeren påstod i redegørelsen af 22. februar, nemlig at der i det pågældende notat og ved møder med embedsmændene var advaret imod at sætte kildeskatten i kraft 1. januar 1969? Hvordan vil finansministeren i dag forsvare dette? Det kan han jo ikke; men finansministeren behøver ikke at være bange, det er nemlig ikke rigtigt, således som han havde givet offentligheden indtryk af det, at der i det pågældende notat var advaret mod datoen 1. januar 1969. Der var derimod, som det mere korrekt fremgår af redegørelsen af 1. marts, peget på forskellige lovgivningsspørgsmål, som skulle løses; men det er jo en selvfølge, at finansministeren ved sin tiltræden får en sådan oversigt, og det ville slet ikke ligne embedsmændene i skattedepartementet, hvis de ikke havde givet finansministeren en sådan service, og heller ikke, hvis man ikke heri havde peget på de problemer, der skulle tages stilling til.

I redegørelsen af 1. marts bruger finansministeren megen tid på omtale af disse problemer: spørgsmålet om overført indkomst, om ældre skatterestancer og om en

række ændringer i kildeskatteloven, bl. a. vedrørende indeholdelsesordningen, hvor der i henhold til min aftale med Dansk Arbejdsgiverforening skulle gennemføres skattetræk med procent i stedet for tabeltræk, en begrænsning i første omgang af A-ordningen for pensioner og understøttelser, en lempeligere ordning for børnebidrag, ændrede og gunstigere regler for Grønlandsbeskatningen osv. Det var alt det, finansministeren brugte en masse tid på i sin redegørelse.

Nu siger finansministeren imidlertid også i sin redegørelse, at hans forgænger måtte være klar over, at der skulle tages stilling til alle disse spørgsmål. Ja, mon ikke? Og ministeren tillader sig endog den bemærkning vedrørende visse overvejelser om standardfradrag og lønmodtagerfradrag, at han også tror, det er drøftelser, hans forgænger har været „indblandet i“, som han siger. Hvad mener ministeren egentlig med „indblandet i“? Det er dog en sær, ja, vel ærlig talt en usømmelig måde at omtale et ministerarbejde på.

Men langt værre er det, at finansministeren ikke i sin redegørelse oplyste tinget om, at der for de allerfleste, de allerfleste af de nævnte spørgsmål allerede ved hans tiltræden som minister forelå et fuldt udarbejdet lovudkast med paragraffer, bemærkninger og det hele. Sandheden er jo, at dette arbejde var gjort, det havde ikke ligget stille, selv ikke under valgkampen, hvor jeg næsten daglig stod i kontakt med kildeskatteafdelingen. Måtte tinget ikke få at vide, at der lå et sådant lovudkast? Er det rimeligt, er det redeligt at give det høje ting og offentligheden et så stærkt indtryk af, at der var en lang række uløste spørgsmål, som skulle forklare, at det var umuligt at gennemføre kildeskatten til 1. januar 1969, når sandheden dog er og var den, at praktisk taget hele dette arbejde var gjort? Det lå som sagt færdigt hos ministeren.

Finansministeren peger også på spørgsmålet om udskrivningsregler for kildeskatten, herunder reglerne for ægtefællers beskatning, men om dette har jeg jo flere gange givet besked i folketinget. Specielt for finansminister Poul Møller kan det jo ikke være nogen overraskelse, at spørgsmålet om særbeskatningen skulle finde sin løsning sammen med udskrivningsloven for kildeskatten. Sådant har det hele tiden været